

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

de, tertij Adolphivterinus frater) & ipse fortalicium erexit, prohibendis inuentionibus rerum necessariorum. Afflicti autem fame, & cum non cernerent qui eximeret eos calamitate, pacti libertatem, regi se dederunt. Interim Stedingi, qui hactenus Waldemarum episcopum defensauerant, Gerharδο se archiepiscopo coniunxerunt, & Bremenses cum Waldemaro impugnaverunt: Contra quorum impetus Bremenses Henricum Palatinum Ottonis fratrem inuitant. Idem quoque Gerhardus, ut Waldemarum episcopum excluderet, adiutus ab Alberto memorato comite, arcem & presidium ad Zwingham fluvium erigit: Sed Henricus Palatinus pro Waldemaro & Bremensibus sentiens deiecit. Proximo tamen anno ipsi Bremenses iam malorum pertasi, iuncti Stedingi, Gerhardum archiepiscopum suum introducunt, excludunt Waldemarum. Imperator autem Otto cum fratre Henrico, Bremensem parochiam ferro & igne inuadunt, cum Waldemarum, cui studerent, cernerent excludi.

CAPVT XXXVII.

Albertus comes Nordalbingiae nauigat in Liouaniam, pugnaturus aduersus infideles, quantum peregrinatio per singulos annos renouata, multum fructum afferebat in conuersionem gentium: quae pro durtia nationis, non nisi armis potuit ad iustitiam flecti, procurante Alberto Liouoniensi episcopo: qui per annos triginta, continuata nauigatione, peregrinos portat atque reportat, duces, comites, pontifices, prelatos, milites, militares, equites, peditesque, ciues, mercatores, qui zelo deuotionis accensi, fatigari non poterant, quando superesset quod ageretur. Sed interim Otto Imperator cum magnis diu laboribus per annos penè viginti in regno & Imperio laborasset, nihil adeo sensit infortunatum,

tunatum, quam ecclesiæ rebellionem: Vnde factum est, vt nunquam postea felix successibus esset. Cum autem morbo laboraret, qui vitam illi abstulit, nimium facti penitens, & ineffabili contritione compunctus, in arce Hartesburg mansitabat: A Sifrido Hildesemensi episcopo absolutus, in pace quieuit, quam absolutionem Honorius Papa ratificauit. Tanta autem fuisse fertur morituri penitudo, vt coquinarijs suis præciperet collum suum calcancis premere, & vilissimam Dei creaturam omnino supplantare: Optima autem spes salutis in tanta contritione. Quo tempore ministeriales ecclesiæ Bremensis, arcem Vordia, quam erexere duces Saxonia, occupauerunt, per occasionem, quam diximus in Metropoli. Sequenti statim anno Fridericus rex conuentu habito apud Goslarium, principes conuocauit: ubi Henricus Palatinus, Ottonis frater, insignia Imperij principibus exhibuit: Et inde apud Francfordiam, Gerhardus Bremensis archiepiscopus, quem pro ciuitate Bremensi in causam traxit idem Henricus Palatinus, ibi diem suum obiit, substituto in eius locum Gerardo Padburnensi præposito, Bernhardi de Lippia, primum comitis, post abbatis, demum episcopi, filio. Quo etiam tempore rex Dania Reualiam in Estonia Liuania prouincia occupatam extruxit, & ad Christianismum rediit: ex quo tempore semper permansit sub ecclesiastica ditione metropolitani Lundensis, quanuis temporale dominium peruenerit ad fratres ordinis Teutonicorum in eadem prouincia.

CAPVT XXXVIII.

Fridericus eius nominis II. iam dudum viuentis Ottonis Rom. rex electus, ab Honorio Romæ coronatus Imperator, Henrici filius, Friderici I. Imperatorum

rum